

Pusztai Kálmán

Vélemény Tonk Sándor írásával kapcsolatban

Előjáróban szeretném leszögezni, hogy Tonk Sándor *Romániai magyar magánegyetem* című írása objektív elemzés, amelynek minden pontjával egyetértek.

Talán mérnöki képzésemnek tulajdoníthatóan, mely szerint a konkrét megvalósítási lehetőségeket kell megbeszélni, itt két olyan kérdést szeretnék feltenni, melyek a vitaindító írásban is megfogalmazódnak, éspedig: Kik fognak tanítani az új egyetemen? illetve: Milyen egyetemet hozunk létre? Az elkövetkezőkben megpróbálom - a teljesség igénye nélkül - ezeket a kérdéseket és a lehetséges válaszokat boncolgatni.

Kik fognak tanítani az új egyetemen?

Előadásokat és szemináriumokat tartani, laboratóriumi dolgozatokat és tervek levezetési mesterség: tanári szakma. Erre a szakmára fel kell készülni. Egy jó tanár (előadó vagy szemináriumvezető) jellemzői nem csak a szakmai tudás, hanem pedagógiai, nevelési kompetencia. (Mint ismeretes, ezért van az, hogy a mérnökhallgatóknak külön pedagógiai képzésen kell részt venni ahhoz, hogy taníthassanak.) Tehát egyáltalán nem biztos, hogy egy jó szakember egyben jó tanár is. Egy jó tanárnak a szaktudáson kívül pedagógiai felkészülésre és nagyon sok gyakorlatra van szüksége. Pontosabban, nem a legjobb megoldás egy (jó) szakembert odatenni előadásokat tartani, mert ez feltétlenül a minőség rovására rossz irányban fog kihatni. Tudom, hogy ez extrém esetekben, mint szükségmegoldás elfogadható, és a pedagógiai képzés hátránya behozható. Szeretném megjegyezni, hogy vannak szakmák - például a számítástechnika, elektronika és távközlés -, ahol a tanári pálya a cégeknél és külföldön tapasztalható munkaerőhiány miatt, nemhogy nem csábító, de csak nagyon nehezen lehet a meglévő tanárokat az egyetemen tartani.

A tanárokat tehát ott kell keresni, ahol vannak. Lévén a legnagyobb lehetőségek a létező egyetemi központokban, itt a legnagyobb az esély az új egyetem létrehozására. Mint már említettem, bárhol létre lehet hozni egyetemet, hiszen a pedagógiai képzés hátránya időben behozható, de egy ilyen egyetem elindítása nehéz, és nívója csak idővel fogja elérni a szükséges standardokat.

Nyitott és érzékeny probléma viszont, és ezt a problémát még nem tárgyalták nyilvánosan, hogy a meglévő tanárok (akik 10, 20 vagy 30 éve dolgoznak valamely egyetemen, ahol sokszor kiemelkedő eredményeket értek el) akarják-e egy új egyetemen folytatni aktivitásukat. A másodállásban tartandó előadások szerintem csak átmeneti sürgősségi megoldást jelentenek. Számtalan lista készült már, hogy ki tud előadásokat tartani, de ezeken a listákon nem szerepel az, hogy az illető tanár teljes munkahellyel átmenne-e az új egyetemre. Úgy tudom, a Babes-Bolyai Egyetemen tanító magyar tanárok - szerintem is teljesen logikus - közös véleménye, hogy: az elért eredményeket fel nem adjuk. S akkor ki fog tanítani az új egyetemen? Teljesen őszintén, ebben a pillanatban én sem tudnám, mit válaszoljak.

Tehát az új egyetemnek ezt a vetületét - kik fognak tanítani - pontosabban ki kell dolgozni.

Milyen egyetemet hozunk létre?

A második kérdésre adható válasz a következő: bármilyen egyetemet, magán vagy állami, ami belátható időn belül létrehozható, és megfelelő nívója van. Az elmélet (és a gyakorlat) azt mutatja, hogy több próbálkozásból a sikernek nagyobb esélye van. Tehát, elméletileg minden lehetőséget ki kell használni, meg kell próbálni. Végül is a versengés majd úgyis kiszűri azt az egyetemet, amely a legjobban megfelel a követelményeknek. Az ezzel kapcsolatban feltevődő probléma viszont így fogalmazható meg: van-e elég pénzünk ahhoz, hogy megengedhessük magunknak azt a luxust, hogy mindenféle próbálkozással kísérletezzünk? Köztudott, hogy a pénz nem áll korlátlanul a rendelkezésünkre, és a pénzhiányt csakis higgadt, objektív, logikus és modern tervezéssel pótolhatjuk.

Ezért merészelem felvetni az egyetemtervezés egyik - talán figyelembe vehető - szempontját. Általában, véleményem

szerint, az ebben a régióban bármilyen téren tapasztalható lemaradást csakis a legmodernebb technika és technológia alkalmazásával lehet behozni vagy csökkenteni. Azaz *2000-ben csakis az évjáratnak megfelelő technológiával működő egyetemet szabad felépíteni*, mind felszerelés, mind tanítási/tanulási technológia szempontjából.

Az amerikai és kanadai egyetemeken egyre nagyobb teret hódít a *web alapú* képzés, amely lassan elterjed Európában, és 5-6 év múlva elér hozzánk is (és akkor azt fogjuk mondani, hogy nagyon modernek vagyunk, amennyiben ezt a technológiát alkalmazzuk). A számítógép-hálózatban egy szerverre bizonyos szabályok szerint egy kurzust telepítenek, ami ismertetőanyagból (szöveg, kép és hang) és ellenőrző kérdésekből áll. Ebben a rendszerben nem szükséges a kurzus szerzőjének és a diák(ok)nak ugyanazon a helyen és ugyanabban az időben való együttes jelenléte. Vagy még tovább menve: a kurzus megírására fel lehet kérni az illető szakterület legjobb ismerőjét a világ bármely részéről. A diákok *bármikor és bárhol* a számítógép-hálózaton keresztül elérhetik a leckét szolgáltató szervert, és képességükhöz mérten haladnak majd az anyaggal. A vizsga vagy a számítógépen, vagy az illető tanárral történik. A web alapú képzés használata számtalan más előnyt is jelent a kiértékelésekben és az adminisztrációs munkában.

A kolozsvári Műegyetemen megvan a kellő szakértelem egy ilyen típusú képzés megtervezéséhez és elindításához. A számítógépen meglévő kurzusokat (szöveget) csekély fáradsággal fel lehet tenni egy szerverre, és így elérhető mindenki számára. Kolozsváron és más városokban is létezik megfelelő számítógép-hálózati infrastruktúra, amely rövid időn belül lehetővé tenné a kurzusok elindítását. A Műegyetem és a Babes-Bolyai Tudományegyetem Európai Tanulmányok Kara egy közösen elindított TEMPUS-program keretén belül már működtet egy ilyen szervert, amely egyelőre két kurzust szolgáltató. Több kurzus és az adminisztráció egy "virtuális egyetemet" képezhet. Bármilyen szakon el lehet képzelni részleges (vagy a szaktól függően teljes) képzést virtuális módon.

A virtuális egyetemhez egy szerver és számítógépes termek szükségesek. Ezért tartom rendkívül fontosnak, hogy bármilyen határozat születik az egyetemépítésről, a *háttérintézmény* szükségszerűen kell hogy tartalmazzon számítógépes termeket, amelyek bármikor felhasználhatók egy virtuális kurzus, képzés, egyetem elindítására.

Véleményem szerint ezt a dolgot is érdemes lenne figyelembe venni.

- [Berényi Dénes: Az erdélyi magánegyetem kérdéséhez](#)
- [Bíró A. Zoltán: Romániai magyar magánegyetem, székelyföldi szemszögből](#)
- [Hollanda Dénes: Hozzászólás Tonk Sándor Romániai magyar magánegyetem című vitaindító írásához](#)
- [Horváth Sándor: Hozzászólás Tonk Sándor, a Sapientia Kuratóriuma elnökének tanulmányához](#)
- [Kerekes Jenő: Hozzászólás a romániai magyar egyetemi hálózat kiépítésének kérdéséhez](#)
- [Mester Béla: Mi\(ke\)t értünk ma az "egyetem" szón?](#)
- [Péli Gábor: Romániai magyar magánegyetem](#)
- [Péntek János: Elvek, tervek és realitások](#)
- [Pusztai Kálmán: Vélemény Tonk Sándor írásával kapcsolatban](#)
- [Somai József: Válaszúton a függőség vagy függetlenség felé](#)
- [Szabó Bálint György: Az erdélyi magyarok 21. századi felsőfokú oktatásának alapelveiről a Transylvania Trust Alapítvány értelmezésében](#)
- [Veress Károly: Egy egyetemkoncepció az illúzió és a valóság között](#)
- [Vofkori László: Hozzászólás az Erdélyi Magyar Magánegyetem ügyéhez](#)
- [Wanek Ferenc: Gondolatok a Romániai magyar magánegyetemről, Tonk Sándor vitaindító írása kapcsán](#)
- [Kurdi Krisztina - Ring Éva: Kisebbségi felsőoktatási modellek az Európai Unióban és az Erdélyi Magyar Magánegyetem](#)
- [Székely István: Értelmezési keret az erdélyi magyar egyetem kérdéséhez, különös tekintettel annak demográfiai összetevőire](#)
- [György Lajos: A magyar tudományosság és a magyar tanárképzés 1927. évi helyzete és jövő feladatai Erdélyben](#)
- [Tanulmányi bizottság Kolozsvárott](#)
- [A Sapientia Alapítvány Kuratóriumának Nyilatkozata az Erdélyi Magyar Magánegyetem létrehozásáról](#)
- [A Sapientia Alapítvány pályázati felhívása](#)
- [A kolozsvári székhelyű Sapientia Alapítvány Kuratóriumának közleménye](#)
- [Vetési László: Szórványstratégia - nemzetstratégia](#)
- [Dan Oprescu: A nemzeti kisebbségek 1999-ben](#)

- Győri Szabó Róbert: A nemzeti kisebbségek oktatási rendszerei Lengyelországban
- Baranyi László: Magyar rádiós közszolgálat Romániában
- Kósa András László: Új biztonságpolitika az Európai Unióban. Meghatározó lesz-e a Nyugat-európai Unió?
- Mester Béla: Kisebbségi identitás a hálózottság korában
- Zakota Zoltán: Centralizáció és provizorátus
- Gerencsér Balázs - Juhász Albin: A kárpát-medencei magyar autonómiák lehetősége az ezredfordulón
- Hunyadi Attila: Romániai magyar gazdaságpolitika 1918-1940
- Zsigmond Csilla Dalma: Ökológiai katasztrófa vagy véletlen baleset? A ciánszennyeződés romániai sajtóvisszhangja
- A nemzetiségi irodalom válogatott bibliográfiája 1988 (folytatás)
- A magyar politikatudomány válogatott bibliográfiája 1999. harmadik negyedév

(c) Jakabffy Elemér Alapítvány, Media Index Egyesület 1999-2004
Impresszum | Médiaajánlat | Adatvédelmi záradék